

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2694/2019
27.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Драгане Маринковић, Звездане Лутовац и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против туженог Института за лечење и рехабилитацију „Нишка Бања“, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5580/2018 од 30.01.2019. године, у седници већа одржаној 27.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5580/2018 од 30.01.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5580/2018 од 30.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 2813/2018 од 28.05.2018. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље, којим је тражила да се тужени обавезе да на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 700.000,00 динара, од тога на име претрпљених физичких болова износ од 200.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 200.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности износ од 300.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 5580/2018 од 30.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 2813/2018 од 28.05.2018. године.

Против правноснажне одлуке донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. ставом 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...87/18), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања

судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд, у већу од пет судија.

Поступајући према цитираној законски одредби Врховни касациони суд није прихватио одлучивање о посебној ревизији, јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса и правна питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе и за новим тумачењем права. Одлука о тужбеном захтеву ради накнаде штете условљена је утврђеним околностима случаја. Оцена о постојању или непостојању основа тужбеног захтева зависи од чињеница утврђених у поступку. У конкретном случају, оцена о правном значају утврђених чињеница спада у домен примене материјалног права у погледу разрешења појединачног случаја.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле, као о изузетној дозвољеној применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да је недозвољена ревизија изјављена против пресуде, против које по закону не може да се поднесе.

Одредбом члана 403. ставом 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 08.05.2014. године, а побијана другостепена пресуда донета је 30.01.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 700.000,00 динара=6.051,89 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинско правном спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**